

HOSANA

LIST HUMANITARNO-TERAPIJSKE ZAJEDNICE ZA POMOĆ OVISNICIMA - HOSANA

Subotica - Stari Žednik - broj 11, godina III - Za dan Zajednice 07.07.2012.

PETI ROĐENDAN ZAJEDNICE "HOSANA"

IMPRESUM

Hosana
list Humanitarno-terapijske
zajednice za pomoć
ovisnicima - Hosana

Tromjesečnik

Osnivač

Humanitarno-terapijska
zajednica za pomoć
ovisnicima - Hosana

Izdavač

Humanitarno-terapijska
zajednica za pomoć
ovisnicima - Hosana

Urednik

vlč.dr. Marinko Stantić

Redakcija

Igor Tot-Horgoši
o. Vjenceslav Mihetec
Goran Wilhelm
Josip Josipović
šticienici Zajednice
kao i njihovi roditelji

Lektor

prof. Tatjana Njegomir

Fotoreporter

David Mesaroš

Tehnički urednik

Srđan Varo

Kontakt

064/4616-394
064/9841-678
zhosana@yahoo.com
www.hosana.rs

Adresa

Beogradski put 436
24224 Stari Žednik

Tisk

Rotografika d.o.o.
Subotica

Naklada

400 primjeraka

uvodnik

PET GODINA SPASAVANJA IZGUBLJENIH DUŠA

vlč. dr. Marinko Stantić
Urednik Hosane
i upravitelj Zajednice

Kada je prije pet godina počela sa radom Humanitarno-terapijska zajednica za pomoći ovisnicima – "Hosana" moglo se samo slutiti što će se događati sa njom i oko nje. "Hosana" nije bolnica, nije niti hotel; nije luksuzno mjesto, a nije niti krajnja bijeda; ondje se ne obavljaju intelektualne spekulacije, niti je to neki diskusionalni klub ili večer. U "Hosani" se radi o životu, radi se o biti ili ne biti. Ondje se doista grčevito, iskreno vapi hosana - pomozi, spasi! "Hosana" je dala i još uvijek daje novu nadu onima koji su već odavno izgubili. U "Hosani" se počinje živjeti novim životom, novim vrijednostima. Zašto? Zato što nismo dovoljno pametni da bismo pametno živjeli. Upravo ta činjenica da smo ljudi koje često zavodi naš um, da smo ljudi koji imamo osjetila koji nas ponekad varaju i iz njih krenemo u sasvim drugom pravcu, točno prema nesreći.

U "Hosani" se naglašavaju zamjene naših vrijednosti onim duhovnim. Isus Krist došao je ne samo da navijesti Kraljevstvo Božje, nego da ga donese. On novi Božji svijet donosi na zemlju da ga tu postavi poput kvasca i da taj mali grumen tu fermentira tako dugo dok ne zagiba čitavo tijesto. Netko će se pokrenuti potaknut ovim kvascem onda kada mu dopusti, kada uz njega slobodno pristane. Tada će se u njemu početi događati promjene.

Isus donosi na zemlju najprije u sebi i svojoj osobi Boga, a želi doći i u srca svih ljudi. Zašto? Ne radi toga da Bog gospodari ljudima, jer to je mogao i prije urediti. Čovjek je upravo i dobio dar slobode da Bog ne gospodari nad ljudima, nego da se svi koji žele u svojoj slobodi sami prepoznaju Njegovu ljubav i dobrotu, te sami dopuste da On bude u njihovim srcima jedini suveren, jedini Onaj po kojemu će živjeti, razmišljati, djelovati. Sve to nije radi toga da bi se Bog istakao kao takav, nego je to čin dobrote da svatko nađe život, da svatko nađe smisao i da svatko ostvari svoj život. "Hosana" je upravo mjesto gdje se to želi naglasiti, pružiti, povezati. To je mjesto gdje se ponovno rađa život onima koji to žele.

U proteklih pet godina kroz "Hosanu" je prošlo nebrojeno ljudi koji su izgubili sebe. Sebe su i svoj život našli oni koji su u slobodi prihvatali ono što ona nudi. Sada, kada slavimo mini-jubilej, zahvaljujemo svima koji su doprijeli da prevagne život u njoj. Čestitke onima koji su uspjeli. Važnost ove proslave treba promatrati i u svjetlu izlaženja u javnost i dopiranja do onih koji pomoći trebaju, a nisu čuli i za ovaj način uskrsavanja na novi život. Neka Božji blagoslov i dalje prati Zajednicu "Hosana", kao i sve one koji su dio nje ili će tek biti.

urednik

HOSANA 2

- U nedjelju, 08.04.2012. Predrag Vidakov iz Subotice službeno je završio svoj boravak u Zajednici Hosana. Želimo mu obilje Božjeg blagoslova u vanjskome svijetu.

- U srijedu, 11.04.2012. našu je Zajednicu posjetio don Luigi Ciotti iz Bologne (Italije) sa svojim suradnicima. On je, naime, upravitelja Zajednice za odvikavanje od droge "Centro Drogen" u svome gradu. Cilj posjete je bio izmijeniti iskustva rada naše i njegove Zajednice.

- U petak, 20.04.2012. program i rad naše Zajednice u Stanišiću kraj Sombora predstavili su upravitelj Hosane i Predrag Vidakov, bivši njen član.

- Donacijom obitelji Vere i Venceslava Janković iz Bečeja za Zajednicu Hosana kupljene su tri koze. Hvala.

- U četvrtak, 31.05.2012. godine, Zajednicu Hosana posjetili su predstavnici Zajednice za odvikavanje od droge iz Vilova kraj Novoga Sada, Zajednice Zemlja živih, predvođeni o. Brankom Ćurčin. Zahvalni smo ovom ugodnom posjetom.

- U četvrtak, 14.06.2012. godine, stručnjaci za prevenciju i liječenje ovisnosti iz županije Csongrád (Mađarska) posjetili su našu Zajednicu. Program ove stručne posjete obuhvaćao je obilazak Fondacije mentalne higijene "Exspecto", Udruženja za pozitivnu komunikaciju "Klub 21" i Zajednicu "Hosana". Stručnjaci sa obje strane granice imali su priliku razmjeniti profesionalna iskustva, a gosti iz Mađarske su se upoznali sa radom institucija za prevenciju i liječenje ovisnosti u Subotici.

reportaža

PETA OBLJETNICA HUMANITARNO-TERAPIJSKE ZAJEDNICE ZA POMOĆ OVISNICIMA »HOSANA«

IZLAZ IZ SVIJETA OVISNOSTI

Mladić koji niti ovdje ne uspostavi dobru komunikaciju s Bogom, ne osjeti da je prihvaćen, cijenjen i voljen od samoga nadnara vnog bića, bez obzira kako ga zovemo – Bog, Alah, majka priroda ili viša sila – ako on to ne uspostavi, ima ozbiljne šanse da se ponovno vrati na drogu, kaže upravitelj Hosane vlč. Marinko Stantić

Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima »Hosana« ove godine obilježava petu obljetnicu rada s mladima koji su ovisni o drogi, alkoholu, kocki. Koliko je značajna takva vrsta rada, osobito s narkomanima, pokazuju statistički podaci prema kojima je oko 80 % ovisnika prvi puta uzelo neku psihoaktivnu supstanцу između svoje 12 i 17 godine. Procjenjuje se da je danas u Srbiji od 50.000 do 70.000 ovisnika, te da je starosna dob s razvijenom bolešću ovisnosti sve niža. Spašavanje mlađih od ovisnosti o drogama istodobno je i borba za njihov život, te podatak da je tijekom petogodišnjeg rada »Hosane« cjelokupni trogodišnji program Zajednice prošlo devet štićenika ohrabrujući je činjenica da postoji izlaz iz smrtno bolesnog svijeta ovisnosti. Puno je više onih koji, međutim, nisu uspjeli ustrajati na tom putu.

Upravitelj Zajednice i njen osnivač je vlč. dr. Mariko Stantić. No, premda se program provodi po načelima rimokatoličke crkve, u Zajednici mogu ući svi koji prihvaćaju program bez obzira na nacionalnu i vjersku pripadnost. Zajednica »Hosana« smještena je na salašu kraj Starog Žednika, 20 kilometara od Subotice, na staroj cesti prema Novome Sadu. Ona je komuna zatvorenog tipa, štićenici je tek povremeno mogu napustiti sukladno programu Zajednice, a na ovoj odvojenosti od vanjskoga svijeta insistira se poradi promatranja i proučavanja sebe i svojih dotadašnjih životnih navika. Stoga u Zajed-

niči nema pušenja, nema alkohola, niti redovitog gledanja televizije, nema niti previše glazbe, mobitela, interneta, kao niti puno slobodnog vremena koje štićenici mogu organizirati individualno. Cilj ovih odricanja je da se štićenici usredotoče na same sebe bez bježanja u izvanske stvari, da se međusobno upoznaju i poštuju. Na taj način se i prevazilaze vlastita ograničenja, lijest i strahovi, te razvija uvjerenje da je moguće osobno se ostvariti i postići životnu radost i sreću. Stoga se preobraćanje ovisnika temelji na davanju prednosti duhovnim pred materijalnim vrijednostima života.

Cilj Zajednice nije samo pomoći ovisnicima da se oporave od fizičke ovisnosti, već i da promijene dotadašnje ponašanje, te da se, po završetku programa, vrate u društvo kao njegovi funkcionalni i punopravni članovi. Način liječenja u Zajednici »Hosana« je bez medikamenata za ovisnost, temeljen na molitvi, radu i razgovoru. Program traje najmanje tri godine, što je utemeljeno prema biblijskom primjeru u kojem se svjedoči da je Isus sa svojim učenicima proveo aktivnih tri godine. U Zajednici štićenik treba uvek težiti pomoći bližnjemu, pohvaliti njegove dobre osobine, ukazati mu na moguće propuste, širiti optimizam, graditi zajedništvo.

Financiranje Zajednice pomažu dobročinitelji, uglavnom preko Crkve i crkvenih župa, a dobar dio potreba osiguraju sami štićenici radeći na maloj ekonomiji uz salaš na kojem

borave, gdje su, u ovih pet godina od osnivanja, sami izgradili pomoćne prostorije, radionice, kuhinju, kapelicu, šupe.

Pravim završetkom programa smatra se godinu dana nakon izlaska iz Zajednice. U tih godinu dana štićenik ima neku vrstu testa, provjere kako će se snaći sam u društvu i treba li mu još boravka u Zajednici. »Nitko neće sklanjati dilere ispred mlađih kad se vrate u društvo, niti će oni postati alergični na drogu. Oni moraju svoj karakter tako duhovno ojačati da žive pored dilera, a da žive bez droge«, kaže upravitelj vlč. Stantić, te upozorava kako najveću pogrešku čine roditelji. On smatra kako su mlađi uglavnom žrtve, a najveći broj roditelja ne zna kako pomoći svome djetetu.

Vlč. Stantić ističe još jedan podatak prema kojemu u Zajednici ne dolaze vjernici. »Ovdje su mlađi koji nisu bili vjernici, koji nisu bili kršteni ili koji su bili samo kršteni. Nitko nije bio praktični vjernik. Mlađi koji niti ovdje ne uspostavi dobru komunikaciju s Bogom, ne osjeti da je prihvaćen, cijenjen i voljen od samoga nadnaravnog bića, bez obzira kako ga zovemo – Bog, Alah, majka priroda ili viša sila – ako on to ne uspostavi, ima ozbiljne šanse da se ponovno vrati na drogu. To pokazuju i statistike drugih Zajednica. Tamo gdje vjerski program nije sastavni dio programa, mlađi se vrate na drogu iako provedu jedno vrijeme u Zajednici«, kaže vlč. Stantić.

Slavica Mamužić

razgovor sa Margom Buljovčić,
knjigovođom Zajednice Hosana

RAD ZA ZAJEDNICU “HOSANA” MI PRIČINJAVA ZADOVOLJSTVO

Razgovarao: Josip Josipović

Hosana: *Zajednica Hosana je crkvena institucija, pri državi prijavljena kao Udruženje građana, ali s naznakom da je humanitarno udruženje. Što to podrazumijeva? Ima li zbog toga kakvu pogodnost?*

Marga: Udruženje građana osniva se u cilju ostvarenja nekih ciljeva a u skladu sa Zakonom. Stiče imovinu od članarina, dobrovoljnih priloga, donacija i poklona (u novcu ili u naturi) od fizičkih i pravnih lica koja u skladu sa Zakonom mogu biti oslobođeni određenih poreza. Imovina Udruženja može se koristiti jedino za ostvarivanje njegovih statutarnih ciljeva i ne može se dijeliti njegovim članovima, osnivačima i zaposlenima. Humanitarna udruženja spadaju pod programe od javnog interesa, gdje se sredstva za poticanje osiguravaju iz budžeta države putem javnog konkursa nadležnog ministarstva. Udruženje vodi poslovne knjige, sačinjava finansijske izvještaje i podnosi izvješće o utrošenim sredstvima.

Hosana: *Ima li Zajednica Hosana stalnih izvora prihoda? Uspijeva li nositi se sa svim svojim potrebama i zahtjevima?*

Marga: Zajednica nema stalnih izvora prihoda. Sredstva za život u Zajednici Hosana dolaze od raznih donatora u novcu i robi. Spomenula bih tu najazurnije Veleposlanstvo Republike Hrvatske u Republici Srbiji, te budžet grada Subotice. Da bi se podmirile sve potrebe Zajednice, aktivno sudjeluju i svi njihovi članovi i štićenici koji svojim radom doprinose ostvarenju zahtjeva.

Hosana: *Koje su najčešće potrebe Zajednice? U čemu bi čitatelji i dobročinitelji, ako se odluče pomoći život i rad ove institucije, mogli pomoći?*

Marga: Ovo je Zajednica mladih ljudi kojima je na jedan vremenski period uskraćen normalan život do potpunog oporavka. Njihov život u Zajednici se odvija po posebnom planu i programu, ali potrebe su im iste kao i

u zajednici obitelji. To su: hrana, režje, održavanje, ogrjev i sve ostalo potrebno za život. Zato svaki čitatelj može biti i dobročinitelj po svojoj savjesti u onom što može i želi izdvojiti za spas mlađih života. Svaka pomoć je dobro došla, kao i podrška humanitarnim koncertima, a napose molitvama za ovu Zajednicu.

Hosana: *Što Vama kao knjigovodi pričinjava najveći teret u ovom poslu?*

Marga: Zadovoljstvo je raditi nešto što voliš, a još više ako svojim radom možeš nekome pomoći. To je nešto najmanje čime mogu doprinijeti radu ove Zajednice i ne pričinjava nikakav teret.

Hosana: *Kakvo je Vaše mišljenje glede oporavka ovisnika od svoga poroka? Ima li im spaša?*

Marga: Mislim da samo jaka vjera i uporan rad samih ovisnika može biti temelj oporavka od poroka. Naravno, pored toga treba stalna podrška i pomoć njihovih najbližih i ljudi dobre volje koji svoju ljubav nesebično pružaju osobama kojima je to potrebno, za spas njihovih života koje im Bog podario.

Hosana: *Majka ste dvoje djece. Kćerka Vam trenutno ima dečka, bivšeg štićenika Zajednice Hosana. Strahujete li za njenu budućnost ukoliko dođe do braka s bivšim ovisnikom?*

Marga: Strah za djecu postoji od dana njihovih rođenja. Što su djeca starija strahovi su veći. No, zato mi je tu vjera u Boga i molitva koja pobjeđuje svaki strah i nesigurnost. Naša kćerka, kao i svatko od nas, ima svoj put kojim ide i koji ne ovisi samo od nas (čudni su putovi Gospodnjih!). Bitni su dobri temelji za budući život i da se nauči birati prave

vrijednosti. S obzirom na okolnosti i neobičan početak njihove ljubavi, mislim da je to dio Božjega plana i njene jake želje za takvom dušom. Samo prava vjera i iskrena ljubav može biti sreća, a ako je to njena sreća, nemamo je pravo kvariti.

Hosana: *Što mislite, koji je najčešći razlog da današnji mladi krenu lošim putem?*

Marga: Mislim da je napredak i razvoj cjelokupnog društva razlog što mladi kreću lošim putem. Sam odgoj djece kao i nedovoljno vremena za razgovore unutar obitelji, slaba organizacija ustanova i crkava koje bi trebale privući mlade pravim vrijednostima, te previše ponuda za zabave i lažne užitke – sve to potpomaže mладом čovjeku da skrene s pravoga puta.

Hosana: *Na koji način ste Vaš suprug i Vi uspjeli odgojiti svoju djecu a da ne uđu u porok? Na što ste stavili naglasak?*

Marga: Moj suprug Marinko i ja smo svojoj djeti željeli pokazati da između nas postoji iskrena ljubav, da s ljubavlju gledamo prema novom životu, da su nam brige uvijek zajedničke. Nastojali smo im pokazati da zajedno sudjelujemo oko njihova odgoja, žrtve za njih nam nisu izostajale, kao i odricanja. U svakom slobodnom trenutku molili smo za njih, pojedinačno ili zajednički. Kroz razgovore i priče sa njima dijelili smo im svoja životna iskustva, kad god smo to mogli, zajednički smo poslove obavljali. Jednostavno, nastojali smo često u zajedništvu boriti se u svemu. Zajedno s ljubavlju uz Božji blagoslov.

Hosana: *Hvala Vam na razgovoru.*

Marga: Hvala i Vama.

USPJESI ZAJEDNICE

Datum rođenja: 27.08.1988.
Iz mjesta: Subotica
U Zajednicu ušao: 10.10.2007.
Zajednicu završio: 19.09.2010.

Nikola Mirošavljev

Igor Tot-Horgoši

Datum rođenja: 06.07.1984.
Iz mjesta: Subotica
U Zajednicu ušao: 03.11.2005.
Zajednicu završio: 04.10.2008.

Datum rođenja: 25.11.1988.
Iz mjesta: Subotica
U Zajednicu ušao: 07.06.2006.
Zajednicu završio: 20.06.2009.

Marko Kovačević

Datum rođenja: 02.10.1982.
Iz mjesta: Subotica
U Zajednicu ušao: 03.07.2007.
Zajednicu završio: 10.07.2010.

Sebastijan Farbaš

Nenad Markovićev
Datum rođenja: 07.07.1984.
Iz mjesta: Novi Sad
U Zajednicu ušao: 07.10.2005.
Zajednicu završio: 04.10.2008.

Zoltan Sečenji

Datum rođenja: 17.03.1985.
Iz mjesta: Novi Sad
U Zajednicu ušao: 09.09.2006.
Zajednicu završio: 09.09.2009.

Valja naglasiti da ima puno onih momaka koji su prekinuli program Zajednice i još uvijek se nišu vratili poroku!

Datum rođenja: 21.02.1986.
Iz mjesta: Subotica
U Zajednicu ušao: 05.10.2008.
Zajednicu završio: 16.10.2011.

Boris Altuhov

Datum rođenja: 14.12.1985.
Iz mjesta: Subotica
U Zajednicu ušao: 19.03.2009.
Zajednicu završio: 08.04.2012.

Predrag Vidaković

Datum rođenja: 11.05.1984.
Iz mjesta: Novi Sad
U Zajednicu ušao: 20.06.2008.
Zajednicu završio: 10.07.2011.

Igor Važoni

"JEDNOM NARKOMAN – ZAUVIJEK NARKOMAN"?

Nada je uvjerenje u pozitivan ishod u vezi sa događajima i okolnostima u životu. Bez nade u boljitetu, bez vjere u bolje sutra, teško čovjek može živjeti. U religijskom kontekstu, ona se ne smatra kao fizička emocija, već kao duhovna blagodat.

Nerijetko se može čuti da nema spasa onome tko jednom upadne u problem s drogom: nema mu nade, nema mu spasa. Već se oblikovao i aksiom koji tvrdi da je "jednom narkoman – zauvijek narkoman". Kako teška izjava?! Kako bolna odsutnost nade da će biti bolje?! No, je li baš tako? Da li doista jednomete narkomanu nema pomoći? Mora li on zauvijek biti ovisan o narkoticima bilo koje vrste? Je li nuda makar u tome da jedan ovisnik mora poput recimo dijabetesa uzimati terapiju do kraja života? Ima li narkomanu nade?

Usprkos svemu, Crkva se lakta kako bi pokazala i dokazala da ne mora jedan narkoman doživotno biti ovisan o narkoticima ili njegovim medicinskim zamjenama. Onaj koji je kadar pomoći u rješavanju ovog surovog problema, a Crkva ga promovira, jest Bog. S tom najjačom Silom svijeta, – naviješta Crkva – čovjek može promijeniti sve. Za to se traži slobodni pristanak i zrela vjera. Nije moguće sjediti na dvije stolice: živjeti starim životom, sa starim navikama, a držeći se crkve zavaravati prvenstveno sebe da je s Bogom sve riješeno. Vremenom će se takav čovjek ponovno vratiti svome poroku, jer je vjera bez dijela mrtva (usp. Jak 2,26)!

Više puta smo naglašavali da se u Zajednici Hosana droga, alkohol ili kocka ne smatra kao problem. Uzrok uzimanja svoga poroka je najveći problem. Zbog konzumiranja narkotika se, istina, kasnije stvorila ovisnost, ali je prvo potrebno ugasiti žarište problema, a onda izgladiti

posljedice koje iz njega proizašle.

Najčešći uzrok za neki porok je krivi način života, krivi pogledi na svijet i svjetsko, te nezdrave životne čežnje koje su proizvodile sve veće probleme. Tu prvenstveno spadaju egoizam, egocentričnost, sebičnost, koristoljubje, površnost, nezahvalnost, dosada, nemarnost, izbjegavanje govora o sebi, solidarnost u zlu i slično. Sa druge strane se želi ugoda po svaku cijenu, nikakav negativistički pristup osobi, pohvale, odobravanja... Da bi sebi te užitke osigurao, traži se velika borba prvenstveno sa svojom savješću (jer nas savjest, taj glas Božji u nama, uvijek potiče da činimo dobro, a izbjegavamo зло), a isto tako i sa okolinom. Iscrpljen samostalnim borbama s takvim pogledom na svijet, čovjek je, želeći se isključiti od tog bola, našao sredstvo koje mu "pomaže" da makar za trenutak uroni u blaženo stanje i tako zaboravi na svoj jad.

Kako je na takav način nemoguće očekivati pozitivne rezultate, nužno je potrebno mijenjati životne manire. Ovdje se ne radi samo o pozitivnome razmišljanju. Tu se radi o potpunoj obnovi čovjeka, o novom "rađanju odozgo" (usp. Iv 3,3), a to je Božje djelo pri kojem je Vječni život darovan osobi koja vjeruje. To novo rađanje podrazumijeva da se redovito čovjek druži sa Božjom Riječi (Biblijom), meditira nad njom, razmišlja o njoj, ali i da redovito pristupa sakramentima tj. obredima koje je sam Bog ustanovio i ostavio ljudima kako bi se s Njim sjedinjavali i tako pobjeđivali зло u sebi i oko sebe. Samo tako se usvajaju nove kreposti, samo tako se postaje novi čovjek i samo tako se istinski može pobijediti ono nagomilano зло u čovjeku koje je upravo i nadošlo po odvojenosti od izvorišta životne Snage (Boga). Usuđujem se reći da je svaka druga mogućnost ustvari lažna nada koja je u potpunosti zasnovane na fantaziji ili izuzetno malom vjerojatnom ishodu.

Iz svega do sada rečenog vidimo da je u konačnici Bog onaj koji oporavlja ovisnika, te da je neminovno da se vrati svome poroku

svaki onaj koji ne napusti svog starog "ja" i ne zaogrne se u novo, produhovljeno biće. To je i razlog zbog kojega mnogi polaznici Zajednice Hosana odustanu od svog oporavka. Čim nisu spremni mijenjati svoje životne poglede, mijenjati svoje prijašnje navike, rađati se odozgo, ostaju na starome putu, sa svojim starim životnim navikama, u svom starome problemu. Također je razumljivo zašto svaki nevjernik tvrdi da je "jednom narkoman – zauvijek narkoman". Ne treba im zamjeriti što tako misle! Takav, koji ne vjeruje u mogućnost oporavka na duhovni način, misli da je oporavljeni ovisnik samo privremeno dobro. To se, istina, može dogoditi, ali u tom slučaju takav je zasigurno sišao sa duhovnog puta i vratio se svome starome čovjeku. Povratak je nadošao zato što je nemoguće vjeru zamrznuti ili zadržati na zrelo nivou bez svakodnevног obraćanja i održavanja na gore spomenute načine. Bože, daj nam jaku vjeru koja se neće pokolebiti niti izgubiti!

vlč. dr. Marinko Stantić

JUBILEJ

JUBILEJ je pojam veoma često upotrebljavan. Pokušajmo vidjeti što se krije iza te riječi. U srcu te riječi krije se korijen, starožidovske riječi „jobel“, u prijevodu truba. Uoči velikih svetkovina s Hramskih zidina Jeruzalema, odjekivao je zvuk trube. Vidljivo je to iz Psalma 81,5: „Zatrubite u rog za mlađaka, za uštapa na svetkovinu našu. Jer to je propis Izraelu, zapovijed Boga Jakovljeva!“ Jobel je svirao uoči velikih obljetnica, značajnijih svetkovina. Tako su one dobile ime i zvale se jubilejima.

I danas kad ljudi žele označiti, na poseban način, obljetnicu nekog značajnog događaja onda ga zovu jubilejom. Žele to objaviti svima oko sebe. Trube su uvijek najavljuvale značajne događaje. Zvuk trube se čuo nadaleko. Židovi su trubili u navečerje, da bi do jutra svili obaviješteni o događaju koji se priprema.

Zajednica Hosana slavi jubilej. Obljetnicu. Želi o tome obavijestiti sve. „A onda zaori u trubu! ... na Dan pomirenja zatrubite u trubu širom svoje zemlje. Tu ... godinu proglašite svetom!“ (Lev 25,9 i sl.) Bio je to propis Izraelu. Hosani neka bude poticaj. Prije svega na zahvalnost Bogu.

Vidimo usput što znači usklik Hosana, kojega su Židovi uzvivali noseći palmine grančice u procesijama na blagdan Sjenica u Jeruzalemu, a isti je poklik izvikivan kad je Isus svečano ulazio u Jeruzalem. Židovski „Hošiana – hosianna“ znači „pomozi“. Vjernici su molili od Boga pomoć. Kad bi se u Jeruzalemu okupljali na treće, najradosnije hodočašće, svrstavali bi se u procesije i pjevali hodočasničke Psalme, uzvikivali bi „hosana“, pomozi nam! Sami nećemo moći izdržati. Pomozi nam!

Želim da vam ovo kratko obrazloženje pojmove Jubilej i Hosana pomognu shvatiti smisao i poslanje zajednice na Žedniku.

Čovjek je s Bogom jači od svakoga zla. Ako je bez Boga, zlo je jače od njega. Iako smo toga svjesni, ipak se često, pa i rado, odvajamo od Boga. Tada slušamo glas Zloga, s prve stranice Svetoga pisma, koji sikće i uvjera nas da se Boga ne mora baš u svemu i uvijek slušati i da izvan domaćaja Božje ljubavi ima puno dobrih i pravih stvari. Te sotonske „prave stvari“ su nezasitne. Zovemo ih i negativnim strastima. Silno su uvjerljive. Teško im se odolijeva. Ukoliko pomnije

promotrimo, to uvjerljivo uvjeravanje Sotone, uočit ćemo da se ono uvijek događa daleko od Boga. Tamo gdje je Bog, neprijatelj ne može ništa. Prvom čovjeku je rečeno da ne smije jesti sa stabla u sredini vrta. On to nije htio slušati. Na to ga je nagovorio neprijatelj. Neprijatelj Boga i čovjeka. Raspalio je u njemu strast za užitkom u zabranjenom. Zašto ne? Pa tu mi je na dohvrat ruke. Ali čovjek ne smije sve što zna i može. Ne smije! No, neprijatelj se tada posluži strastima. I čovjek strastveno poželi. Povratka nema. Strasti koje su čovjeku dane da raspaljuje u sebi ljubav prema Bogu i bližnjemu, usmjerene su u krivom pravcu. Ako ih čovjek ne razapne u sebi, one će razapeti njega. Čovjek je to spoznao. Počeo je stvarati zajednicu, svrstavati se u procesiju – povorku i jednodušno i jednoglasno vapiti Bogu: „Pomozi nam! Hosana!“

Zlo je čovjeka izvuklo iz zajednice s Bogom i čovjekom. Kad je tako osamljen, Sotona pruža svoju pomoć. Cilj je još veća osamljenost i smrt. Jer đavao je lažac i ubojica čovjeka od početka. Tako ga je imenovao Isus.

Upravo s tog razloga Isus osniva zajednicu koja se zove

Crkva. U zajednici, Isusovoj Crkvi, sluša se Bog. Tu je i slab čovjek jak. Jedan nosi drugoga. Jedan pomaže drugome. Mukotrpan, ali spasonosan put. Upravo s tog razloga Bog je od početka stvorio čovjeka kao Zajednicu, da si pomaže i da se čuva.

Moguće nam je nakon ovoga jasnija i naša jubilarna zajednica „Hosana“. Ona nam želi ovih dana objaviti i objavljivati da samo u zajednici, koja sluša Boga, koja ga voli i vjeruje mu, Bog daje svoju pomoć. Ta zajednica svojim imenom podsjeća samu sebe i sve ljude da je samo u Bogu mir i spasenje. To ime je usklik i molba „Pomozi nam!“

A svi mi izvana, čestitari, kad god spomenemo ime zajednice „Hosana“ molimo Boga za pomoć. Svi se svrstavamo u molitvenu povorku koja nezaustavljivo ide k Bogu i u srce svoje molitve uzima i članove slavljeničke zajednice, te zajedno s njima kličemo, pomozi nam na započetom putu, ne daj da ikoga izgubimo. Što budemo snažnije klicali i molili, to ćemo više zaglušiti glas neprijatelja. Pazite, dok smo u zajednici, on nam ne može ništa. Ali ne zaboravimo da će sve poduzeti da nas jednog po jednog izvlači i uništava.

Vama, ljubljenim sinovima Zajednice, želim ustrajnost, a onima koji nisu izdržali, želim skori povratak, da u samoći ne izginu. Vama podupirateljima Zajednice, koji bdijete nad njom molitveno i materijalno također želim puno strpljivosti i povjerenja u Boga. Ne članove Zajednice, nego u Boga. Samo to će očuvati i njih i nas.

Čestitajući jubilej, završit ću stihovima iz Sirahove knjige, koja neka budu i čestitka i molitva ili molitvena čestitka:

*„Slušajte me djeco pobožna i cvjetajte
kao što niče na obali toka vodenog.
Mirišite kao miris tamjanov,
cvatite kao ljiljanov cvijet,
širite miris i pjesmu pjevajte,
slavite Gospodina za sva djela njegova.
Dajte slavu imenu njegovu,
hvalite ga i slavite, pjesmama i harfom,
i ovako mu pohvalu recite:
Kako su veličanstvena sva djela
Gospodnja!“ (Sirah 39,13-16a)*

**Br. Vjenceslav Mihetec
karmelićanin**

ŠTO TI JE ZAJEDNICA PRUŽILA?

Mnogo je razloga zbog kojih se ulazi u Zajednicu. Oni su obično u početku, u većini slučajeva pogrešni. Tako je bilo i kod mene. Očekivao sam da će se tu malo primiriti, steći nova poznanstva, i što mi je bilo najvažnije – neću se drogirati. Kroz Zajednicu se dogodilo nešto sasvim drugačije. Kako je vrijeme odmicalo, po prihvaćanju pravila Zajednice gotovo neprimjetno sam počeo mijenjanja stare ovisničke navike. Vjera i Bog, bili su mi prije Zajednice gotovo nepoznanica, a vremenom sam shvatio da me je upravo spoznaja Boga i vjera u Njega dovela do drugačijeg, boljeg življenja. Sada, nakon Zajednice, zapažam da bih se vrlo brzo vratio starom načinu života, svim svojim površnim razmišljanjima koji su me i doveli do droge, da mi nije Boga i vjere. Ima i sada poteškoća kao i nekada, nisu problemi iščezli, napasti i danas imam, ali sada znam da je Gospodin tu neprestano uz mene, da mi daje snage kako bih izdržao. Prilike u svijetu su ostale iste, ali sam se ja promijenio. Sada znam kako i s kim mogu prebroditi svoje unutarnje probleme. To je zapravo ono što me je Zajednica naučila, tj. sam Bog kroz nju. Hvala Zajednici da sam spoznao što je vjera, nada i ljubav u pravome smislu!

Predrag Vidakov

KAKO POMOĆI ZAJEDNICI?

Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima – Hosana, dobrotvorna je ustanova i nema stalnih izvora prihoda. Svi koji žele svoju pomoć pružiti Zajednici Hosana to mogu učiniti putem računa Zajednice, kojega ona ima otvorena u NLB banci, na broj:

310-174239-35 (dinarski tekući račun)

00-708-0200340.2 (devizni tekući račun)

IBAN: RS35310007080200340264 (obavezno navesti)
usmjeriti sredstva na: "donacija Zajednici HOSANA"

Account with instruction:

NLB BANKA A.D. BEOGRAD; Bulaver Mihajla Pupina 165v; 11070 Novi Beograd, SERBIA;
Swift Code: CONARS22

Beneficiary customer: IBAN International bank account number/
RS35310007080200340264/

PIB: 105153452

matični broj: 08870358

Kontakti:

- upravitelj: +381/64-4616-394
- voditelj: +381/64-9841-678
- suradnik: +381/63-546-026
- roditelj: +381/64-6550-015

ŠTO JE POTREBNO ZA ULAZAK U ZAJEDNICU?

Prije ulaska u Zajednicu potrebno je napraviti sljedeće:

- obaviti informativni razgovor sa upraviteljem ili voditeljem Zajednice;
- popuniti Pristupnicu Zajednice;
- donijeti test za testiranje na opijate, jer se u Zajednicu ne može uči dok je ovisnik na testu pozitivan;
- uraditi radne dane od 5 do 7 dana – riječ je o razdoblju koje svaki budući štićenik treba iz razloga da se uoči volja za promjenom u momka i njegove teškoće. Tada Upravni odbor procjenjuje je li mu je u stanju pomoći ili ne. Radni dani se obavljaju u zajedništvu s barem jednim od roditelja i traje od jutra do navečer;

Potrebni dokumenti:

- osobna iskaznica;
- zdravstvena iskaznica;

Zdravstvene prevencije ili uvjeti:

- kompletna analiza krvi sa urađenim testovima na HIV, HBV i HCV;
- popraviti zube;
- priložiti potvrdu osobnog liječnika da je osoba ovisnik;
- priložiti potvrdu liječnika ako osoba boluje od neke zarazne, psihičke ili neke druge bolesti;

Ostalo:

- donijeti radnu odjeću i obuću;
- donijeti svečanu odjeću;
- donijeti potrepštine za osobnu higijenu;
- ako je kršten, donijeti potvrdu o krštenju

HosanaFest 2012

FESTIVAL HRVATSKIH DUHOVNIH PJESAMA - SUBOTICA

**23.09.2012.
u 20 sati**

Hala sportova u Subotici

ulaz: 200 dinara

Kupnjom ulaznice pomažete život
i rad Humanitarno-terapijske
zajednice za pomoći ovisnicima
HOSANA